

Pjesma o ljubavi

N: Stanko i Lucija Zovko

T: Stanko Zovko

♩ = 60

e C G D e C G D

A - - - - - A - - - - -

e 3 C G

1. ov - dje, po o - vim sta - za - ma nji - ho - ve su kro - či - le

D e 3 C G 3

sto - pe ov - dje, pod o - vim gra - na - ma svo - je su sni - va - li

D a G

sno - ve slo - bod - ni u svo - me Bo - gu

ovdje, na ovom kamenu
uzdizali pogrbljena leđa...
sadili mladice da zore
bistra oka i vedra čela...
slobodni u svome Bogu

sjajili se zlatnici na suncu
Širok Brijeg se proširi do neba...
zavjet sveti rastao u srcu –
čvrstom vjerom vjeru palit treba...
slobodni u svome Bogu

ali jednom, zaplakaše zvona...
pozdrav Majci kao jecaj ode...
mjesto pjesme Kraljici Hrvata
tužno kolo tuđe ruke vode...
i zlatnike prosuše niz jame

prođe mnogo proljeća i ljeta
tri se boje posložile redom...
iz tamnice dubine i tmine
dozvaše braću svojom pjesmom...
slobodni u svome Bogu

zagrljeni, pjevaju i danas
dok ih braća na počinak nose...
o ljubavi pjevaju nam pjesmu:
vjeru ne daj – nek su noge bose...
slobodni u svome Bogu

pa se sjeti kad zagaziš kamen
tko je pod njim podmetnuo leđa
za krst časni i slobodu zlatnu
rodu svome – za sva stoljeća...
slobodni u svome Bogu